

Στον άνθρωπο που του ανταποδίδουν κακό αντί αγαθού (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Ιανουαρίου, 2016

Παραπονιέσαι πως οι άνθρωποι έγιναν κακοί. Πουθενά δεν συναντάς καλό άνθρωπο. Και παραξενεύεσαι, γιατί ο Θεός υπομένει τέτοιο κόσμο και δεν τον τελειώνει πια. Θα ξαφνιαστείς όταν ακούσεις, ότι το ίδιο παράπονο άκουσα από ένα γείτονά σου από την ίδια πόλη. Καί αυτός λέει, πως **εξαφανίστηκαν οι καλοί άνθρωποι και πως αισθάνεται εντελώς έρημος στην οδό της δικαιοσύνης και της αλήθειας.** Εκείνος δεν γνώρισε εσένα κι εσύ δεν ξέρεις γι' αυτόν. Εάν εσείς οι δυο καλοί άνθρωποι είχατε γνωριστεί, θα αλλάζατε γνώμη και η λύπη σας θα μετατρεπόταν σε χαρά. Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: «*Υμείς δε λυπηθήσεσθε, αλλ' η λύπη υμών εις χαραν γενήσεται*» (Ιωάν. 16, 20).

Εγώ θα σου πω το όνομα εκείνου του άλλου καλού ανθρώπου στην πόλη σας και εσύ αναζήτησέ τον. Και όταν οι δυο σας πάτε για προσευχή, προσευχηθείτε στον Κύριο να σας αποκαλύψει και άλλους καλούς ανθρώπους στον τόπο σας. Εγώ πιστεύω, ότι θα σας αποκαλυφθεί μεγάλος αριθμός ανθρώπων, που, προς το παρόν, σας είναι άγνωστοι. Οι άνθρωποι είναι σαν κάποια κινητά ορυχεία και στα ορυχεία συνήθως πρέπει να κατέβουμε βαθιά για να βρούμε εκείνο που μέσα τους είναι το πιο πολύτιμο. Τέτοια είναι η σύνθεση αυτού του σύμπαντος, ώστε **ένα πράγμα όσο πιο πολύτιμο είναι τόσο πιο πολύ κρυμμένο είναι**. Εάν ο δίκαιος Λωτ στα Σόδομα παραπονιόταν όπως εσείς παραπονιέστε, οποιοσδήποτε άνθρωπος θα τον πίστευε. Αλλά είναι δύσκολο να πιστέψουμε, πως σε μία χριστιανική πόλη, όπου η διδαχή του Χριστού κηρύσσεται και πράττονται λειτουργίες, δεν υπάρχει παραπάνω από ένας καλός άνθρωπος.

Οι γείτονες, λες, δεν σε αγαπούν. Κάθε καλή σου πράξη την κοροϊδεύουν ερμηνεύοντάς την ανάποδα. Όπου δεν είσαι παρών επιρρίπτουν πάνω σου χλευασμούς. Και εσύ στενοχωρημένος αναρωτιέσαι: γιατί όλα αυτά; Και μέχρι τότε; Επειδή δεν γνωρίζουν την αλήθεια, δεν την αποζητούν, δεν την επιθυμούν, αλλά είναι σκλάβοι του ψέματος, ψεύτικων σκέψεων, ψεύτικων αισθημάτων, κακών συνηθειών. Ο Κύριος έχει πει: «**Και γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς**» (Ιωάν. 8, 32). Τούτο ισχύει για τους γείτονές σου. Εάν εκείνοι γνώριζαν την αλήθεια, θα χάρονταν για το καλό σου όπως για το δικό τους. Εάν δεν υπηρετούσαν εκείνον τον οποίο ο Σωτήρας ονόμασε ψεύτη -«*ότι ψεύστης εστί και ο πατήρ αυτού*» (Ιωάν. 8, 44), θα είχαν μέσα τους τη θεϊκή ελευθερία, να βλέπουν κανονικά, να κρίνουν ορθά και να χάρονται σε κάθε καλό άνθρωπο. Όμως αυτό

ισχύει και για σένα, δηλαδή εκείνος ο άγιος λόγος του Χριστού περί της **γνώσης της αλήθειας σαν προϋπόθεση της ελευθερίας**. Εάν κι εσύ γνωρίσεις την **αλήθεια ακόμα βαθύτερα απ' ό,τι τη γνωρίζεις τώρα, δεν θα κατηγορείς εκείνους που σε μισούν, μαλώνουν, κοροϊδεύουν, ακόμα και αν σε κακομεταχειρίζονται**. Κάποιος αρχαίος σοφός είχε ανάμεσα στους μαθητές του κι έναν πλούσιο αλλά υπερήφανο νεαρό, ο οποίος εξαιτίας ενός χλευαστικού λόγου ήταν έτοιμος να μαλώσει μέχρι αίματος. Για να τον θεραπεύσει από την υπερηφάνεια και να μην είναι απότομος πια, ο σοφός του επέβαλε να πάει στον κόσμο τρία χρόνια και να πληρώνει καθέναν που τον επέπληττε φραστικά. Ο νεαρός υποτάχθηκε στην κρίση του δασκάλου του και πήγε στον κόσμο. Περιπατούσε έτσι και πλήρωνε όποιον τον μάλωνε.

Όταν συμπληρώθηκαν τρία χρόνια, επέστρεψε στον δάσκαλο του. Όμως στην πόλη τον προϋπάντησε ο θυρωρός, θυμωμένος εξαιτίας κάποιου άλλου, κι επιτέθηκε σ' αυτόν τον νεαρό και τον μάλωσε φοβερά. Και ο νεαρός αντί να πικραθεί γέλασε γλυκά. Παραξενεμένος μ' αυτό ο θυρωρός τον ρώτησε: «Γιατί γελάς;»· και του απάντησε ο σκληραγωγημένος νεαρός: «Τρία χρόνια πληρώνω καθέναν που θα με επέπληττε έστω και λίγο, αλλά εσύ με μάλωσες πιο δυνατά απ' όλους δωρεάν!». Και όταν είδε ο σοφός τον διορθωμένο μαθητή, και τα έμαθε όλα, χάρηκε πολύ και τον επαίνεσε μπροστά σ' όλους.

Και εσύ διάβασε από την **«Επί του όρους ομιλία»** τον δωδέκατο στίχο: **«Χαίρετε και αγαλλιόσθε, ότι ο μισθός υμών πολύς εν τοις ουρανοίς»** (Ματθ. 5, 12).

Από τον Κύριο ειρήνη και ευλογία.

(ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται", Εκδ. "Εν πλω", σ. 209)

(Πηγή ηλ. κειμένου: diakonima.gr)